

Sygn. akt VI Ka 336/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski

Protokolant Małgorzata Dzieniszewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2013r.

sprawy M. H.

oskarżonego z art. 178a§4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 25 kwietnia 2013r. sygn. akt II K 332/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. H. w ten sposób, że:

- w punkcie 2 części dyspozytywnej okres próby podwyższa do lat 5 (pięciu),
- w punkcie 3 części dyspozytywnej liczbę stawek dziennych grzywny podwyższa do 100 (stu) stawek, a wysokość jednej stawki dziennej podwyższa do 20 (dwudziestu) złotych,
- w punkcie 4 części dyspozytywnej wymiar orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym podwyższa do 5 (pięciu) lat,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 340 złotych w tym opłatę w wysokości 320 złotych za obie instancje

Sygn. akt VI Ka 336/13

UZASADNIENIE

M. H. oskarżony został o to, że:

w dniu 06 stycznia 2013r. około godziny 1:58 w R. rejonu (...) na drodze publicznej ul. (...) kierował samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania 0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 2 października 2012r. sygn. akt IIK 654/12, nie stosując się do prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu, sygn. akt IIK 654/12 orzekającego zakaz prowadzenia w ruchu lądowym wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku do dnia 2 października 2013r.,

tj. o czyn z art.178a§4kk.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2013r. (sygn. akt IIK 332/13):

1. oskarżonego M. H. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a§4kk i za to na podstawie art. 178a§4kk wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69§1 i 4 kk i art. 70§1 pkt 1kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. H. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby,
3. na podstawie art. 71§1kk orzekł wobec oskarżonego M. H. grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł,
4. na podstawie art.42§2kk orzekł wobec oskarżonego M. H. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku,
5. na podstawie art. 49§2kk orzekł wobec oskarżonego M. H. świadczenie pieniężne w wysokości 300 zł (trzystu złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej,
6. na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego M. H. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U.nr49 poz. 223 z 1983r. ze zm.) opłatę w wysokości 170,00 zł (sto siedemdziesiąt złotych).

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator, zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia o karze. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a wyrażający się w błędnym przyjęciu, że w stosunku do oskarżonego zachodzą szczególne przesłanki uzasadniające zawieszenie orzeczonej kary 5 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy prawidłowa ocena postawy oskarżonego, jego właściwości osobistych, sposobu życia oraz uprzedniej karalności prowadzi do wniosku, że orzeczona kara nie spełni swoich celów zapobiegawczych i wychowawczych w stosunku do oskarżonego, a całokształt okoliczności sprawy przemawia przeciwko warunkowemu zawieszeniu orzeczonej kary pozbawienia wolności, czego Sąd nie uwzględnił ferując w konsekwencji niesłuszne orzeczenie.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie: kary 5 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia, utrzymanie wyroku w pozostałej części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora zasadna jest o tyle, o ile z zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku wynika rażąca łagodność kary.

Sąd Rejonowy orzekł karę pozbawienia wolności w wymiarze 5 miesięcy z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 2 lat. Rację ma skarżący, że aby orzec o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności za czyn kwalifikowany z art.178a§4kk należy wykazać wyjątkowe okoliczności za tym przemawiające. W swojej apelacji prokurator nie wskazał jednak dlaczego uważa, że w stosunku do oskarżonego takie warunki nie zachodzą. Powołał się jedynie na ogólniki, które dotyczą każdego ze sprawców tego rodzaju przestępstw a nie indywidualnie oskarżonego M. H.. Sąd Okręgowy dostrzega jednak, że oskarżony był już uprzednio trzykrotnie karany za przestępstwa podobne i orzeczone kary różnego rodzaju nie odniosły wobec oskarżonego właściwych skutków wychowawczych skoro niespełna w 4 miesiąca, po wydaniu poprzedniego wyroku skazującego za przestępstwo z art. 178a§1kk na karę grzywny ponownie prowadził on pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości. Takie postępowanie oskarżonego istotnie świadczy o lekceważeniu przez niego porządku prawnego i orzeczeń Sądu, co przemawia za wydaniem surowszego orzeczenia, niż orzekł to Sąd I instancji. Zdaniem Sądu Okręgowego dotychczasowa karalność

oskarżonego mogłaby przemawiać za orzeczeniem wobec niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności tak jak chce tego apelujący. Orzeczenie tej kary byłoby jednak nadmierną represją wobec oskarżonego, który w chwili obecnej nie zasługuje na to, by orzec wobec niego taką karę. Cele wychowawcze, o których pisze apelujący można osiągnąć orzekając surowszą karę grzywny, która będzie ekonomicznie odczuwalna oraz surowsze środki karne a nadto taki okres próby, który w sposób realny pozwoli osiągnąć wobec oskarżonego pozytywne skutki wychowawcze. Apelujący pominął milczeniem, że wyrokiem w sprawie IIK 654/12 z dnia 18.09.2012r. oskarżonemu wymierzono łagodną karę grzywny i zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres zaledwie 1 roku. Pominął także milczeniem, że oskarżony ma stałą pracę i nie jest osobą zdemoralizowaną, o czym świadczy chociażby wyrażana przez niego skrucha. Pominął także apelujący, że stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu w obecnym postępowaniu nie był wysoki, bowiem oskarżony prowadził samochód w stanie nietrzeźwości 0,50 mg/l w wydychanym powietrzu o godz.1:58, a więc stwarzał zdecydowanie mniejsze zagrożenie, niż gdyby prowadził pojazd w porze dnia, nawet o przeciętnym natężeniu ruchu.

Uwzględniając system gradacji kar, stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, a także warunki osobiste oskarżonego Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że wobec oskarżonego istnieją wyjątkowe okoliczności przemawiające za orzeczeniem kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania lecz przy orzeczeniu zdecydowanie dłuższego okresu próby, niż to orzekł Sąd Rejonowy i orzeczeniu surowszej kary grzywny i surowszego środka karnego.

Mając te względy na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że podwyższył: okres próby na jaki warunkowo zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności z 2 lat do lat 5, wymiar orzeczonej grzywny z 50 stawek dziennych do 100, a wysokość jednej stawki dziennej z 10 złotych do 20 złotych (oskarżony pracuje i nie ma nikogo na utrzymaniu), okres na jaki orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym z 1 roku do 5 lat. Tak ukształtowane orzeczenie wraz ze środkiem karnym w postaci świadczenia pieniężnego, jaki orzekł Sąd Rejonowy, pozwali na osiągnięcie właściwych celów wychowawczych wobec oskarżonego bez orzekania bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Orzeczenie reformatoryjne wydano w oparciu o przepis art. 437§2 kpk.

W pozostałej części zaskarżony wyrok, jako trafny, na podstawie art.437§1 kpk utrzymano w mocy.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art.627 kpk w zw. z art.635 kpk.

uk.